«El capellà al quarto...»

Comerç de proximitat

Les compres en línia s'estan imposant. I això comporta un desgavell per al petit comerç, i té a més altres conseqüències per a la nostra gent i per al país en general. Només a Espanya, Amazon, que és un monstre i s'ho està menjant tot, treballa amb +9.000 pimes, va guanyar el 2019 la indecent xifra de +7.500 milions d'euros, i nomes en va tributar 5 milions, és a dir, el 0,00000006 %... De cada lloc de treball que genera Amazon se'n perden més de dos del nostre teixit comercial i empresarial. Costa molt no caure a la trampa Amazon, és una comoditat molt gran en un món que va molt ràpid. Amb la pandèmia, Amazon s'ho està menjant tot per fer-se encara mes el «rei del món comercial», i ha tingut un 40% d'increment de les vendes 2020. Podem extrapolar, doncs, que en l'exercici 2020 haurà guanyat previsiblement una xifra superior als 10.000 milions d'euros, i ho tributarà gairebé tot al paradís fiscal luxemburguès. Això provocarà que molts petits comerços probablement es vegin abocats al tancament, –com ja està passant– i que milers de persones es quedin sense feina i sense expectatives de futur. Qualsevol negoci del nostre país ?un cop hem sumat tots els conceptes? paga un impositiu de no menys del 50 %, amb beneficis minsos. Tot plegat és un greuge comparatiu intolerable. Google, les empreses de l'Ibex-35, les SICAV... la llista de greuges és impressionant. Tard o d'hora, molt probablement, se'n veuran afectades les pensions i les prestacions d'atur, que paguem entre tots.

Hi ha alternatives que s'haurien de posar en pràctica per revertir la situació i reequilibrar els impostos. Posem de referència la nostra estimada Girona i la seva gent, exemple extensible a qualsevol poble o ciutat. Hauríem de treballar «el plaer, l'emoció i el cor» de les nostres botigues, entorn i ciutat. Els clients han de sentir alguna cosa per poder venir a comprar. Caldria aplicar un IVA reduït del 4 % a les petites botigues de proximitat del teixit urbà i excloure'n les grans cadenes. Amb això sol ja es posaria un fre als tancaments i s'aconseguiria més recaptació fiscal, pel fet de generar més activitat.

Molta gent va a la Roca Village, a Gran Jonquera, a l'Espai Gironès... i fins i tot s'organitzen autocars per anar-hi. Jo em pregunto què tenen aquests centres comercials que estirin tant la clientela? Doncs moltes botigues juntes, gairebé totes compartint un espectacular disseny arquitectònic i urbanístic, netedat extrema, gran servei de seguretat, tot tipus de restaurants, petits parcs infantils, amplis aparcaments gratuïts (tema clau), actuacions musicals, cinemes, innovació permanent, obertura continuada matí i tarda, preus ajustats... Quan hi vas et sents «l'amo del món». És una excursió amb la parella, amb la família... Tots hi xalen i, a més, la gent compra. Què tenim a la ciutat? Un munt de botigues tancades, inseguretat, brutícia, carrers pensats nomes per als vehicles, cap dels quals és de vianants, cap activitat als carrers, gairebé manca d'aparcament gratuït, horaris al migdia tancats... Vaja, que tot plegat a vegades sembla «un enterrament de tercera». Cap sector s'escapa a les conseqüències del virus; uns més, altres menys.

Aquí ha fallat tothom: els polítics que ens governen i també la part empresarial. Ha mancat innovació, lideratge i acció. Ara ens queixem quan ja tenim «el capellà al quarto». I si no fem res, aviat el capellà ja haurà marxat del quarto i llavors ja no hi haurà res a fer... Encara hi som a temps. Hem d'aconseguir que els clients vulguin venir a la ciutat perquè s'hi sentin bé, còmodes, segurs... Que hi vagin com si fos una excursió i s'ho passin bé amb la família, les parelles... Necessitem una dotzena de carrers exclusivament per a vianants, com a mínim. Recuperem l'Onyar i tot el que representa. Que l'avinguda Canalejas sigui un veritable passeig per a vianants amb vistes calmades a les cases de l'Onyar, amb una barana en forma d'onades. Que gironins i forasters puguin sentir-se turistes: que trobin terrasses, esbarjo, conversa, vida, color, cares amables i flors arreu, com a Estrasburg, una ciutat que admiro... En resum: hauríem de cultivar això que en diem «el plaer, l'emoció i el cor» de la ciutat. Si no ho fem, què deixarem a les nostres futures generacions? Estimem Girona, passió per Girona.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/02/10/capella-al-quarto-comerc-proximitat/1088195.html?utm_source=rss